

Odkrita beseda in pokončna drža

Kmalu po vojni je bil na obisku v stari domovini rojak in ameriški pisatelj Louis Adamič. V Prapročah je zmajal z glavo in rekel mlademu Jožetu Štehu:

»Fant, škoda te je za hlapca...«

Hlapec Jože Šteh tudi ni nameraval ostati. 1949. so šestnajstletnika poslali v Lesnoindustrijsko šolo kamniškega »STOLA«. Marljivo se je učil in se kmalu vključil v delovanje mladinske organizacije. Sodelavci so ga ocenjevali kot resnega, preresnega za svoja leta, vendar sam meni, da mu je takratno razgibanost delovanje nekako povrnilo tisto, česar mu je bilo v mladosti mnogo premalo odmerjenega...

Jože Šteh je bil sedmi med petnajstimi otroki očeta mlinarja. V Šentpavlu, zaselku med Temenico in Šentvidom pri Stični, so razen mlina imeli v najemu še nekaj krpice zemlje. Mali Jožek je kmalu postal pastir ali hlapček, kakor so takrat rekli takim. Dvanajstletni dečko se je že sam preživljal.

Med vojno je živel v Ljubljani. Skozi okna šole na Poljanski cesti so otroci zvedavo opazovali našarjeno godbo na pihala italijanskih okupatorjev. Dol na cesto so se drli s takratno znano zabavljivko:

»Benito Bussolini po Afriki caplja,
za njim pa dva fašista...«

Pred godbo je običajno korakal majhen debel korporal s posebno palico, ki jo je zelo spretno metal visoko v zrak in sploh z njo izvajal različne umetniške. Malim pojočim hlačmanom so Italijani radi odzdravljali, dokler se seveda ni našla »dobra« duša, ki je verjetno prevedla vsebino pesmi. Pridrveli so karabinjerji, otroke surovo zasliševali in jih nazadnje silovito pretepli.

Kasneje je Jože veliko bral. Hlepel je po znanju in si ga vztrajno pridobival na različne načine. (Jože je dipl. politolog — op. pisca) Marsikdo ga je takrat vprašal, katero fakulteto obiskuje:

»Vidiš, kakor da delavec ne bi mogel biti razgledan in jasno izražati svojih misli...«

Na zdajšnjo partijsko dolžnost predsednika občinske konference ZKS prihaja iz krajevne skupnosti »Ljubo Šercer«, kjer je delo-

val kot sekretar osnovne organizacije ZK, torej tako rekoč iz baze:

»Predsedništvo jemljem kot dolžnost, ne kot funkcijo. Glavni namen konference je demokratizacija partijskega dela in tesnejša povezanost z osnovnimi organizacijami ZK v Šiški; več kot dvesto jih je. Programska konferenca, ki je že za nami, je dala jasen podatek krepitvi političnega sistema, stabilizaciji na vseh ravneh in vključevanju teh gibanj v srednjeročni plan.«

Jože Šteh je po videzu miren, umirjen človek. Nekoč svetli lasje so zdaj že močno preprejeni s sivino. Malce strogo, pravzaprav odločno pogleduje izza temno uokvirjenih naočnikov. Govori razločno, skoraj tiho, vendar stvarno.

Jože Šteh je torej po naravi optimist. O, bilo je težkega, vendar če problem mirno analiziraš, se pokažejo rešitve. Jože je bil tri leta mornar na »GALEBU«. Tudi sekretar osnovne organizacije nekaj časa. Lepo je bilo in hkrati težko. Posebno težko na valovitem morju s hudo morskbolezni. Pa je vendar nekako šlo.

Poročen je petnajst let. Prosti čas silno rad preživlja s soprogo Kristino in skoraj petnajstletno hčerko Barbaro. Strpno vsa trojica upa, da bo prostega časa vsaj toliko ostalo tudi vnaprej. Konjček mu je hitra hoja. Hitra hoja in planinstvo. Hribolazenje je pravzaprav pečat življenja pod Kamniškimi planinami. O zdajšnjem tekočem in težavnem obdobju pa je dejal:

»Težko je, pa ni prvič. Najprej moramo učinkovito spremeniti miselnost nekaterih, ki menijo, da bo stabilizacija na primer trajala samo kakšno leto. Nekoliko naj bi potrpeči, se prikrili, se nekako potuhnili in vse bi bilo opravljeno. Stabilizacija tudi ni samo golo varčevanje, čeprav moramo razsipništvo tudi odpraviti. Cilj stabilizacije je jasen: bolje in več bomo morali delati. To je bitka za večji dohodek in uresničevanje naših razvojnih usmeritev.«

Bogomir Šefic

PROSLAVA NA BRODU

(Jl) Krajevna konferenca SZDL Vižmarje-Brod in delovna skupnost Osnovne šole Ivan Novak-Očka sta ob dnevu ustanovitve OF, 35. letnici osvoboditve in 30. letnici samoupravljanja priredili 24. aprila 1980 proslavo v prostorih OŠ Ivan Novak-Očka. Po govoru, v katerem je bil osvetljen pomen vseh treh jubilejev za razvoj naše Jugoslavije, se je zvrstil kulturni program. Učenci OŠ Ivan Novak-

Očka so zelo lepo izvedli recital, posvečen 70. letnici rojstva tovariša Edvarda Kardelja, sodeloval pa je tudi mešani pevski zbor KUD »Stane Kosce« iz KS Gameljne. Na proslavi so podelili bronasta priznanja OF, ki so jih prejeli: Rudi Bokal, Anton Branc, Marija Curk, Ivanka Čepelnik, Lojze Klun, Ivanka Kogoj, Franci Pipan, Anton Priveršek, Vito Streblovnik, Tomislav Strgulc, Lojze Verlič in Janja Žlogar. (Foto: S. Jesenovec)

1x dnevnik
malega
Šiškar-jav

Četetek

Naš ata je možakar, ki vedno ugane tapravo. Pred leti, ko so vsi kurili na premog, je preuredil peč tako, da je žlampala kurilno olje, kar je bilo ceneje in bolj čisto. In vsi so mu zavidali.

Nato je prišlo do zastojev pri oskrbovanju s kurilnim oljem; pa je preuredil peč spet nazaj na premog. In spet so mu vsi zavidali, kajti medtem ko so drugi s kanglicami čakali na črpalkah, smo se mi fino grelj ob toplih radiatorjih.

No, zdaj že nekaj časa čakam, da bo ata spet uganil kakšno pametno, kajti ni ne olja ne premoga in še celo drva je težko dobiti, razen dračja po gozdovih, kar pa je jako nepraktična zadeva. Zdaj so na istem vsi: tisti, ki so mislili na jutri in tisti, ki niso nič mislili ter vse skupaj družno zebe in jezi.

Zdaj smo si malce razdelili vloge. Mama sitnari pri Kurivu za premog, ata pa išče veze pri Petrolu. Kdor bo prej kaj staknil, tisti bo imel prednost pri nadaljnjem razvoju kurilnega sistema v naši bajti. Jaz moram pri vsej tej stvari paziti le na to, kaj bodo storili pri sosedu Jožkotu, kjer se vsi skrivnostno smehljajo in to zanesljivo nekaj pomeni. Menda se neki visoki uradnik s Petrola smuka okoli Jožkotove starejše sestre Nežke. To ne bo dobro, zato bom že kaj ušpičil, da se bosta skregala...

P. S. V nedeljo gremo vsi na tombolo v Komendi. Med glavnimi dobitki sta tudi vagon premoga in 2.500 litrov kurilnega olja. Vreče kave menda niso ponudili, kar je čudno, je pa tudi to kar v redu in če bo sreča, bo tudi toplo...

Prečko

TRIDNEVNI IZLET

Društvo invalidov Ljubljana-Šiška prireja v počastitev 35. letnice osvoboditve tridnevni izlet v Sarajevo—Jahorina—Višegrad—Tjentište—Sutjeska. Odhod z vlakom dne 20. 6. 1980 ob 19. uri, prihod v Ljubljano 23. 6. 1980 v jutranjih urah. Nosilci partizanske spomenice, VVI, železničarji in upokojenci imajo popust na železnici.

Vse potrebne informacije kakor tudi rezervacije in vplačila daje oziroma sprejema Društvo invalidov Ljubljana-Šiška, Celovška 105, vsak ponedeljek in sredo od 10. do 12. ure in od 16. do 18. ure do 5. 6. 1980, telefon 558-115.